

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **Mgr. K. Z.**, zast. JUDr. Táňou Fizeľovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Všešrdova 525, 686 01 Uherské Hradiště, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3379/13/47091/010/FD/6313/2655-54/2013/ND8,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3379/13/47091/010/FD/6313/2655-54/2013/ND8, bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí OSSZ Uherské Hradiště bylo potvrzeno.

Rozhodnutím OSSZ Uherské Hradiště ze dne 14. 3. 2013, č. j. 47011/110/6311/22.2.2013/57/SND/BeP/R bylo rozhodnuto, že žalobkyně nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství z pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.

Žalobkyně proti citovanému rozhodnutí podala námitky, uvedla, že jí nebylo podáno vysvětlení, z jakého důvodu jí nebylo zohledněno 270 dnů pojištění v zaměstnání u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati.

V žalobních bodech citovala žalobkyně ust. § 32 odst. 1 a § 32 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., v platném znění, z těchto ustanovení je zřejmé, že splnila podmínku 270 kalendářních dnů v posledních dvou letech přede dnem nástupu na peněžitou pomoc v mateřství (dále jen „podmínka“) bez dalšího ve třech pojištěních, a to v pojištění osoby samostatně výdělečně činné (v délce 731 dnů), v pojištění u zaměstnavatele KOMPO ZLÍN, s.r.o. (v délce 273 dnů), ale také v pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně (v délce 366 dnů). Dále uvedla, že není zřejmé, z jakého důvodu žalovaná přistoupila k aplikaci ust. § 32 odst. 5 citovaného zákona, neboť souběh jednotlivých činností je nezbytný pouze v případě, kdy v jednom ze třech pojištění není splněna podmínka, avšak dle názoru žalobkyně tuto podmínku ona beze zbytku naplnila. Z uvedených důvodů navrhla, aby obě rozhodnutí správních orgánů byla zrušena.

Danou problematiku řešila i prostřednictvím infolinky ČSSZ-oddělení nemocenského pojištění, její právní názor byl potvrzen.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 2. 9. 2013 se neztotožnila s argumentací žalobkyně, k obsahu žaloby sdělila následující:

Dne 5. 9. 2012 uplatnila žalobkyně písemnou žádost o peněžitou pomoc v mateřství a její výplatu z pojištění osoby samostatně výdělečně činné a ze zaměstnání u zaměstnavatele KOMPO ZLÍN, s.r.o. Dne 10. 10. 2012 tyto žádosti doplnila podáním žádosti o peněžitou pomoc v mateřství a její výplatu z pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Poté, co OSSZ Uherské Hradiště sdělila, že jí peněžitá pomoc v mateřství z pojištění od 6. 2. 2012 do 15. 7. 2012 u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně nenáleží, požádala o vydání rozhodnutí.

Rozhodnutím OSSZ Uherské Hradiště ze dne 14. 3. 2013 bylo rozhodnuto tak, že žalobkyně nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství z pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Citované rozhodnutí na základě odvolání žalobkyně bylo žalovanou potvrzeno.

K žalobním námitkám odkázala žalovaná na odůvodnění napadených rozhodnutí, k nimž dále uvedla, že žalobkyně v období dvou let před nástupem na peněžitou pomoc v mateřství dne 30. 8. 2012 uzavřela se zaměstnavatelem Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně dohodu o pracovní činnosti v období od 20. 9. 2010 do 31. 12. 2010, dále v období od 19. 9. 2011 do 31. 12. 2011, poté od 6. 2. 2012 do 15. 7. 2012, přičemž každá z těchto dohod založila samostatně žalobkyni účast na pojištění. Součet kalendářních dnů trvání těchto tří pojistných poměrů činil sice 366 kalendářních dnů, ale žádné z těchto pojištění netrvalo alespoň 270 dnů. Poslední pojistný poměr na základě dohody o pracovní činnosti od 6. 2. 2012 do 15. 7. 2012 trval pouze 161 kalendářních dnů, podmínka v tomto pojištění tedy nebyla splněna. Proto bylo nutno aplikovat ust. § 32 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., v platném znění.

Pokud se žalobkyně obrátila na infolinku České správy sociálního zabezpečení – oddělení nemocenského pojištění ohledně jejího případu, pak dle interních záznamů infolinky tato informace potvrzena nebyla. Ve stanovisku infolinky je uvedeno, že žalobkyně má nárok na peněžitou pomoc v mateřství pouze z pojištění osoby samostatně výdělečně činné a ze zaměstnání u zaměstnavatele KOMPO ZLÍN, s.r.o. Z výše uvedených důvodů žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Ve správním spise se nachází žádost o výplatu peněžitě pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných a z pojištění u zaměstnavatele KOMPO ZLÍN, s.r.o. podaná žalobkyní dne 5. 9. 2012. Žádost o výplatu peněžitě pomoci v mateřství z titulu nemocenského pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati byla podána dne 12. 10. 2012. Vzhledem ke skutečnosti, že v případě žádosti o peněžitou pomoc v mateřství a její výplatu uplatněné z titulu nemocenského pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně nebyla splněna podmínka dle § 32 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., v platném znění, byla žalobkyně vyrozuměna, že nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství z pojištění u tohoto zaměstnavatele. Dne 22. 2. 2013 byl správnímu orgánu I. stupně doručen dopis jmenované s požadavkem o vydání rozhodnutí ve věci předmětného nároku a zároveň byl vyjádřen nesouhlas se zamítavým stanoviskem ve věci nepřiznání nároku na peněžitou pomoc v mateřství. Žalobkyně dále uvedla, že podmínku 270 dnů splnila i v tomto zaměstnání. Správní orgán písemně žalobkyni seznámil s výsledky provedeného šetření a vyrozuměl ji o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobkyně se písemně vyjádřila, setrvala na stanovisku, že ve všech pojištěních splnila podmínku 270 dnů, jak vyplývá z ust. § 32 odst. 2 citovaného zákona. Nesouhlasila proto s postupem dle ust. § 32 odst. 5 citovaného zákona.

V předmětné věci vydal správní orgán rozhodnutí dne 14. 3. 2013, č. j. 47011/110/6311/22.2.2013/57/SND/BeP/R, jímž nebyl přiznán žalobkyni nárok na peněžitou pomoc v mateřství z pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Dne 27. 3. 2013 podala jmenovaná odvolání, o němž žalovaná rozhodla dne 24. 4. 2013.

Krajský soud v Brně jednal ve věci dne 20. 3. 2014. Z výpovědi žalobkyně vyplynulo, že postupem žalované je omezována za to, že byla schopna zvládnout více zaměstnání a pracovních činností souběžně. V případě pracovní činnosti u KOMPO ZLÍN, s.r.o. i vedení jako osoba samostatně výdělečně činná právní problém nenastal, pouze v případě pracovní činnosti u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně. Setrvala na názoru, že měl být u všech zaměstnavatelů zohledněn postup dle § 32 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., v platném znění. Nebyly proto dány důvody k aplikaci dle § 32 odst. 5 citovaného zákona. U zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně rovněž splnila délku pojištění, a to v době trvání 366 dní. Zaměstnání uzavírala dle dohody o pracovní činnosti na dobu určitou.

Zástupce žalované v souladu s písemným vyjádřením ze dne 2. 9. 2013 navrhl zamítnutí žaloby.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgán.

Žaloba není důvodná.

Dle § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, v platném znění, nárok na peněžitou pomoc v mateřství má pojištěnka, která porodila dítě; před porodem má v době nejdříve od počátku osmého týdne před očekávaným dnem porodu nárok na peněžitou pomoc v mateřství těhotná pojištěnka.

Jedná se tedy jen o ženu, nárok na peněžitou pomoc v mateřství je originální, nikoliv odvozený, a proto každá pojištěnka musí sama splňovat stanovené podmínky nároku na dávku (zejména podmínku čekací doby).

Podle § 32 odst. 2 citovaného zákona podmínkou nároku na peněžitou pomoc v mateřství je účast pojištěnce na pojištění alespoň po dobu 270 kalendářních dní v posledních dvou letech přede dnem nástupu na peněžitou pomoc v mateřství (§ 34 odst. 1). Je-li uplatňován nárok na peněžitou pomoc v mateřství z více pojištění, musí být tato podmínka účasti na pojištění splněna v každém z těchto pojištění.

Čekací doba, tj. účast na nemocenském pojištění po dobu 270 kalendářních dnů, se zjišťuje v období posledních dvou let přede dnem nástupu na peněžitou pomoc v mateřství (k nástupu na mateřskou dovolenou, srov. § 34 odst. 1). Tuto obecnou čekací dobu musí splnit každý oprávněný pojištěnec uvedený v odstavci 1. Doba 270 kalendářních dnů nemusí být splněna souvisle; jednotlivé doby účasti na nemocenském pojištění se počítají. U čekací doby se nerozlišuje, jde-li o povinnou nebo dobrovolnou účast na nemocenském pojištění.

Podle § 32 odst. 5 citovaného zákona, je-li uplatňován nárok na peněžitou pomoc v mateřství z pojištění, v němž není splněna podmínka účasti na pojištění podle odstavce 2, započtou se pro splnění této podmínky doby účasti na pojištění z předchozích pojištění v období dvou let před nástupem na peněžitou pomoc v mateřství; překrývající se doby účasti na pojištění lze započítat jen jednou. Je-li zároveň uplatněn nárok na peněžitou pomoc v mateřství z jednoho nebo více pojištění, ve kterých je splněna podmínka účasti na pojištění podle odstavce 2 a z pojištění, v němž není splněna tato podmínka, započtou se pro splnění této podmínky v pojištění, v němž tato podmínka splněna nebyla, jen ty dny v období dvou let před nástupem na peněžitou pomoc v mateřství, v nichž trvalá účast na pojištění v 270 dnech souběžně v takovém počtu pojištění, z nichž je nárok na peněžitou pomoc v mateřství uplatňován. Není-li podmínka účasti na pojištění podle odstavce 2 splněna ve více pojištění, započtou se pro splnění této podmínky doby účasti na pojištění v obdobích dvou let před nástupem na peněžitou pomoc v mateřství jen u toho pojištění, v němž je nejvyšší denní vyměřovací základ; přitom platí postup podle věty první a druhé.

Dle komentáře k citovanému právnímu ustanovení obecná čekací doba nemusí být splněna v jednom pojištění, nýbrž doby jednotlivých pojištěných činností, v nichž nebyla splněna podmínka čekací doby, lze ve stanoveném rozsahu započítat tak, aby podmínka čekací doby byla splněna. Splněním obecné čekací doby ve více pojištění neznamená vznik nároku na výplatu více dávek (náleží vždy ze všech pojištění dávka jen jednou, srov. § 14

odst. 2 větu druhou); to, že podmínky nároku byly splněny ve více pojištěních, se projeví v úhrnném denním vyměřovacím základu podle § 20. Pojištěním se zde rozumí jak pojištění zaměstnanců, tak pojištění osob samostatně výdělečně činných. V případě podle věty druhé lze pro zápočet do čekací doby v tom pojištění, v němž není podmínka čekací doby splněna, započítat z jiného pojištění pouze doby pojištění, které se vzájemně překrývají.

V daném případě je nesporné, že žalobkyně jako osoba samostatně výdělečně činná byla pojištěna po dobu od 30. 8. 2010 do 29. 8. 2012, celkem v délce 731 dní. U společnosti KOMPO ZLÍN, s.r.o. byla pojištěna po dobu od 1. 12. 2011 do 29. 8. 2012, celkem v délce 273 dnů. Dne 10. 10. 2012 podala žalobkyně žádost o peněžitou pomoc v mateřství a její výplatu z pojištění u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, kde uzavřela se zaměstnavatelem dohodu o pracovní činnosti v období od 20. 9. 2010 do 31. 12. 2010, dále v období od 19. 9. 2011 do 31. 12. 2011 a v období od 6. 2. 2012 do 15. 7. 2012, přičemž každá z těchto dohod založila samostatně žalobkyni účast na pojištění. Nutno přisvědčit žalobkyni, že součet kalendářních dnů trvání těchto tří pojistných poměrů činil sice 366 kalendářních dnů, ale je nutno zdůraznit, že žádné z těchto pojištění netrvalo alespoň 270 dnů. Poslední pojistný poměr na základě dohody o pracovní činnosti v období od 6. 2. 2012 do 15. 7. 2012 trval pouze 161 kalendářních dnů, tzn., že podmínka v tomto pojištění (účast pojištěnce na pojištění alespoň po dobu 270 kalendářních dní) splněna nebyla. Vzhledem k této skutečnosti proto bylo nutno aplikovat ust. § 32 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Jinými slovy, pokud není podmínka 270 dní splněna během jediného pracovního poměru, ale je splněna u jednoho zaměstnavatele během více pracovních poměrů, které na sebe nenavazují, je třeba aplikovat uvedené ustanovení s tím, že zbývající dny musí být nalezeny tak, aby byly v souběhu se zbývajících dobami pojištění, na které je žádost uplatněna. V souběhu je doba účasti na pojištění u společnosti KOMPO ZLÍN, s.r.o. (od 1. 12. 2011 do 29. 8. 2012), účast na pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná po dobu od 30. 8. 2010 do 29. 8. 2012 a pojistný poměr na základě dohody o pracovní činnosti u zaměstnavatele Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně za dobu od 6. 2. 2012 do 15. 7. 2012. Protože tento pojistný poměr na základě dohody o pracovní činnosti trval, jak výše uvedeno, pouze 161 kalendářních dnů, bylo třeba dle § 32 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb., v platném znění, dohledat zbývajících 109 dní, ve kterých žalobkyně byla pojištěna ve všech třech pojištěních, z jejichž titulu žádala o výplatu peněžitě pomoci v mateřství. Tato podmínka byla splněna toliko za období od 1. 12. 2011 do 31. 2. 2011, tj. po dobu dalších 31 dnů.

Optikou tohoto náhledu na projednávanou věc dospěl soud k závěru, že žalobkyní uplatněné žalobní námitky nejsou ve vztahu k napadenému rozhodnutí důvodnými, proto ve byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Nad rámec podstaty a jádra sporu pak k připomínce žalobkyně týkající se poskytnutí právní poradny na infolince České správy sociálního zabezpečení – oddělení nemocenského pojištění, soud odkazuje na zjištění, které žalovaná provedla v rámci šetření, jehož výsledek je obsažen v písemném vyjádření žalované ze dne 2. 9. 2013.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. března 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová